MÎINE, LA MADRID, O FINALĂ INEDITĂ: ITALIA — R. F. GERMANIA

● Reintră Gentile, dar sînt unele semne de întrebare pentru Antognoni ● Rummenigge începe ca... rezervă ! ● Brazilia nu va mai fi singură cu 3 titluri !

În diverse ţări ale lumii, înaintea Mundialului spaniol, au fost organizate concursuri de pronosticuri în care una dintre întrebări era : **„Cine va juca în finală, la 11 iulie, la Madrid ?"**. Evident, noi nu ştim cîţi dintre nenumăraţii concurenţi au indicat numele **ITALIEI şi R. F. GERMANIA** ca finaliste ale C.M. '82, dar aşa, prin simplă impresie, credem că au fost puţini cei care să fi mizat pe acest cuplu !

Italia — R. F. Germania constituie o finală în premieră, nu numai la Cupa Mondială, ci şi la vreo altă competiţie de anvergură, dar trebuie reţinut că pînă acum cele două formaţii s-au mai întîlnit de încă trei ori în cadrul C.M. : în 1962, în Chile, la Santiago, în cadrul seriei a II-a preliminare (0—0), în 1970, la Ciudad de Mexico, în semifinale (4—3 pentru Italia), şi în 1978, grupa „A" a sferturilor de finală, la Buenos Aires (0—0).

Italia şi R. F. Germania au în palmares fiecare **cîte două titluri de campioană a lumii,** în 1934 şi 1938, respectiv în 1954 şi 1974. Aceasta înseamnă **că miine seară, una dintre ele va egala Brazilia, unica deţinătoare pînă acum a 3 titluri mondiale !**

Joi, în semifinale, la Barcelona, **Italia** a depăşit destul de comod Polonia cu 2—0 în timp ce, la Sevilla, **R. F. Germania** a trecut prin mari emoţii şi numai după mari eforturi a învins Franţa, datorită barajului penalty-urilor.

Pentru finala de duminică, antrenorul italian **Enzo Bearzot** contează pe reintroducerea lui **Gentile** în apărare, în schimb va lipsi, probabil, **Antognoni,** conducătorul de joc al echipei, care pare a avea o fractură la piciorul drept. În ultimul moment aflăm, însă, că profesorul Decchiet, medicul echipei, infirmă acest diagnostic şi deşi Antognoni are 7 cusături la o rană la piciorul drept, el crede că există 50% şanse ca să joace ! ! În ceea ce priveşte pe **Graziani,** acesta şi-a revenit după k.o.-ul suferit în meciul cu Polonia şi va fi prezent în joc. În acest fel, Bearzot va prezenta, probabil, următoarea echipă : **Zoff — Gentile, Collovati, Scirea, Cabrini — Marini (Antognoni), Tardelli, Oriali, Conti — Rossi, Graziani.**

În tabăra vest-germană, ziua de vineri a fost folosită pentru recuperarea fizică şi nervoasă a jucătorilor, solicitaţi la maximum de jocul de la Sevilla. Medicul echipei nu are probleme deosebite cu sănătatea jucătorilor, deşi **Rummenigge,** chiar dacă a jucat excelent cu Franţa, relansînd o situaţie ce părea compromisă, nu este, cum se spune, în „apele lui". Dealtfel, **Jupp Derwall,** din cîte se pare, nu-l va introduce de la început în teren pe jucătorul lui Bayern, păstrîndu-l ca rezervă. Pentru finală este posibil a fi folosit următorul „unsprezece" : **Schumacher — Kaltz, K. H. Förster, Stielike, B. Förster — Dremmler, Breitner, Briegel, Hrubesch (Magath) — Littbarski, Fischer.**

În finala pentru locurile 3—4, de la Alicante, **Boniek** reintră în echipa Poloniei, dar nu va juca **Smolarek** (2 cartonaşe galbene). Despre echipa Franţei, puţine veşti sigure pînă la această oră. S-ar putea să nu joace însă **Bossis, Giresse, Genghini, Rocheteau şi Six.**

În palmaresul întîlnirilor dintre Polonia şi Franţa notăm următoarea situaţie : 7 1 1 5 7—17.

Bilanţul meciurilor Italia — R. F. Germania : **9 3 5 1 10—8.**

Portarul vest-german Schumacher prinde cu siguranţă un balon înalt pe care-l urmărise şi atacantul francez Rocheteau.
Telefoto : A.P.-AGERPRES

> Comisia de arbitri a F.I.F.A. a stabilit ca finalele să fie conduse de următorii „cavaleri ai fluierului" : MADRID — **Arnaldo Coelho** (Brazilia) ajutat de **Abraham Klein** (Israel) şi **Vojteh Hristov** (Cehoslovacia) ; ALICANTE — **Antonio Carrido** (Portugalia) ajutat de **Mario Rubio Vasquez** (Mexic) şi **Belaid Lacarne** (Algeria).
>
> Finala de mîine este prima din cele 12 ale C.M. condusă de un arbitru neeuropean !

> În caz de egalitate după 90 de minute, finala se prelungeşte cu 2 reprize a 15 minute. Dacă egalitatea se menţine, partida se va rejuca marţi. În cazul în care, şi de astă dată, după 120 de minute, scorul va fi egal, se va apela la barajul prin lovituri de la 11 metri.

PROGRAMUL FINALELOR

PENTRU LOCURILE 3–4

POLONIA — FRANŢA

(Alicante, stadionul Jose Rico Perez, azi ora 21)

PENTRU LOCURILE 1–2

ITALIA — R. F. GERMANIA

(Madrid, stadionul Santiago Bernabeu, mîine ora 21)

ROSSI SAU RUMMENIGGE?

În sfîrşit, un capitol frumos, poate cel mai frumos al acestei Copa del Mundo '82, a fost scris, joi seara, în semifinala de la Sevilla. După atîtea ingrediente (destule arbitraje părtinitoare şi un meci prost trucat, cum a fost cel dintre R. F. Germania şi Austria), fotbalul a ieşit acum cu faţa curată, reabilitat şi reaşezat în stima marii mase de admiratori de pe întreaga planetă.

Întîlnirea dintre R.F. Germania şi Franţa a fost un joc, evaluat de comentatori, foarte aproape de o altă semifinală, cea din 1970 de pe stadionul „Azteca" (Italia — R. F. Germania), rămasă în cartea de aur a fotbalului ca o capodoperă a genului. Atunci formaţia vest-germană a părăsit terenul învinsă (jucînd multe minute cu Beckenbauer accidentat) ; acum, la Sevilla, ea a întors în favoarea sa un rezultat care părea, gata, stabilit ! Apreciem că introducerea în teren a lui Rummenigge (min. 96), chiar aşa accidentat cum este, a însemnat momentul de cotitură în evoluţia echipei lui Derwall.

După meci, Six şi Bossis (care au ratat cele două penalty-uri) plîngeau cu sughiţuri, ca nişte copii. Sînt destui fotbaliştii care dau greş la executarea unor lovituri de la 11 m, mai cu seamă într-un moment de maximă tensiune. Cu toate acestea ei nu-şi puteau ierta că rataseră, cu siguranţă, cele mai importante lovituri de pedeapsă pe care le-au avut de executat vreodată în cariera lor de fotbalişti internaţionali ! În felul acesta drumul echipei lor s-a oprit aici. Finala, pe care Franţa ar fi meritat s-o joace, judecînd după modul în care au evoluat lucrurile cea mai mare parte a timpului, este deschisă acum Italiei şi R. F. Germania. Ea era finala la care sportivii Franţei se gîndesc de aproape o jumătate de secol. Bucuria de a juca, izvor de inspiraţie în evoluţia lui Platini, Giresse, Tigana, Tresor, Rocheteau et comp. a creat joi multe momente grele unui adversar excelent pregătit în planul tehnicii de concurs, dar mai ales sub aspectul calităţilor fizice şi morale.

Cealaltă semifinală, de la Barcelona, s-a consumat fără prea mari probleme pentru „squadra azzurra". Cu toate eforturile depuse de Zmuda, Smolarek şi Lato (bătrînul Lato ni s-a părut a fi totuşi la capătul puterilor !) n-a putut fi suplinită absenţa lui Boniek. Astfel că echipa Poloniei a fost nevoită să se încline în faţa formaţiei lui Rossi, aflat într-o excelentă vervă.

Duminică, la Madrid, Rossi se întîlneşte cu Rummenigge ! Şi ca un simbol al acestei partide, aşteptată cu un foarte mare interes, este faptul că în fruntea golgeterilor acestui El Mundial se găsesc împreună... Rossi şi Rummenigge. Care dintre ei va reuşi să-şi ducă formaţia la victorie în finala de pe stadionul Santiago Bernabeu ?

Gheorghe NICOLAESCU
Madrid, 9 iulie

MICROSTATISTICA SEMIFINALELOR

Apelînd la înregistrări statistice s-a urmărit modul cum au acţionat în ofensivă cele 4 semifinaliste, mai exact cum s-au încheiat atacurile în jumătatea de teren adversă, avînd în vedere faptul că spiritul ofensiv este prezent în prim-plan la aceste partide cu caracter eliminatoriu din semifinale şi cele două finale. Iată cele două fişe tehnice ale semifinalelor de joi:

POLONIA — ITALIA. Scorul acţiunilor de atac a fost favorabil polonezilor : 94—92, după ce la pauză conduceau italienii cu 48—44. Polonia a expediat 9 şuturi, dintre care 5 pe spaţiul porţii (autorii şuturilor : Kupcewicz 4, Ciolec, Buncol, Majewski, Matysik şi Palasz — cîte 1), a executat 5 cornere (primul abia în min. 50 !) ● Celelalte acţiuni s-au încheiat astfel : de 34 de ori atacanţii au fost deposedaţi, de 11 ori faultaţi, iar 35 au fost pase sau centrări greşite. Italia a şutat de 13 ori, de 8 ori pe spaţiul porţii (autorii şuturilor : Rossi 4, Cabrini şi Marini — cîte 3, Tardelli, Conti şi Graziani —cîte 1), nu a executat nici un corner. Iată şi finalitatea celorlalte acţiuni: 27 de deposedări 20 de faulturi, 32 de pase sau centrări greşite.

R. F. GERMANIA — FRANŢA Un meci maraton : 107—104 (la pauză : 57—49) raportul acţiunilor de atac după 90 de minute şi 36—29 în cele două reprize de prelungiri. „Radiografia" primelor 90 de minute : R.F. Germania — 14 şuturi, 10 pe spaţiul porţii (Dremmler 4, Briegel şi Littbarski — cîte 2, Breitner 2, Fischer şi Kaltz — cîte 1), 8 cornere, 30 deposedări, 15 faulturi, 40 pase sau centrări greşite : Franţa — 17 şuturi, 5 pe spaţiul porţii (Platini 6, Genghini, Lopez, Six şi Battiston — cîte 2, Amoros, Bossis şi Giresse — cîte 1), 9 cornere, 26 de deposedări, 12 faulturi, 38 de pase sau centrări greşite şi 4 poziţii de ofsaid. În prelungiri, scorul şuturilor a fost egal: 6—6 (4—4 pe spaţiul porţii), la fel şi al cornerelor : 2—2.

Naranjito transmite

● Congresul F.I.F.A. a reales în funcţia de preşedinte, pentru un nou mandat de 4 ani, pe **Joao Havelange (Brazilia). Vicepreşedinţi ai F.I.F.A.** sînt : **Harry Cavan** (Irlanda de Nord), **Abdel Mostafa** (Egipt), **Guillermo Canedo** (Mexic), **Artemio Franchi** (Italia), **Hermann Neuberger** (R.F. Germania), **Ahmed Alsaadoon** (Kuwait) **Viaceslav Koloskov** (U.R.S.S.) şi **Carlos Alberto Lacoste** (Argentina).

● La sosirea pe aeroportul din Rio de Janeiro a echipei Braziliei, Zico a spus numeroşilor săi admiratori : **„Am fost foarte bine pregătiţi, dar în fotbal există şi înfrîngeri care nu pot fi explicate !"**

● Fostul antrenor al reprezentativei Suediei, Georg Eriksson, prezent în Spania în calitate de comentator TV, a relatat ascultătorilor săi, despre meciul R.F. Germania — Franţa : **„Brazilia şi Franţa au fost la acest campionat - formaţiile cele mai tehnice, capabile să ofere publicului un adevărat spectacol fotbalistic. Păcat că n-au ajuns în finală ! Franţa a alcătuit o mare echipă, omogenă, care are însă un punct slab în portarul Ettori.** În ceea ce-i priveşte pe fotbaliştii vest-germani, el merită toate elogiile pentru rezistenţa fizică şi psihică ce le-a permis, în cele din urmă, să se impună".

● Antrenorul Antoni Piechniczek (Polonia) : **„Vreau să felicit echipa Italiei care are fericirea să joace în finală.** În privinţa jocului din semifinale, nu-mi explic de ce jucătorii mei, în prima repriză au fost atît de adormiţi. **De aceea ei au fost dominaţi fizic, iar contraatacurile lor au fost prea lente şi deci nepericuloase !"**

● Deoarece golul înscris de Rummenigge din 11 m (barajul de calificare prin penalty-uri) nu se ia în evidenţă la alcătuirea clasamentului golgeterilor, pe primele locuri figurează acum, cu cîte 5 goluri, **Paolo Rossi şi Karl-Heinz Rummenigge.** Dar să vedem ce ne va mai aduce finala !

Carnet

GLORIE ÎNVINGĂTORILOR, ONOARE ÎNVINŞILOR !

Oricare autor al unei istorii a Cupei Mondiale la fotbal, cînd va ajunge să trateze capitolul, foarte generos, al meciurilor mari, al meciurilor cu iz de antologie sportivă (şi un astfel de capitol nu poate lipsi din nici o lucrare despre C.M. !) se va referi, fără îndoială, şi la cinci dintre partidele susţinute de echipa R.F. Germania.

1954. Cupa Mondială are loc în Elveţia. Finala reuneşte echipele **Ungariei şi R. F. Germania,** care mai fuseseră adversare şi în cadrul seriei preliminare din turul I al turneului final. Şi pentru că atunci cîştigase Ungaria cu 8—3, iar acum în finală, la Berna, conducea cu 2—0, după numai 8 minute de joc **(Puşkaş** (min. 6 şi **Czibor** — min. 8), s-a crezut că jocul se terminase. Fotbaliştii vest-germani au refăcut însă handicapul şi, în cele din urmă, au cîştigat cu 3—2 **(Morlock** min. 10, **Rahn** min. 18 şi 85).

1966. „World Cup" se desfăşoară în Anglia. În finala de pe Wembley se întîlnesc reprezentativele **Angliei şi R.F. Germania.** Meci care nu poate fi uitat vreodată ! **Haller** (R.F.G.) deschide scorul în min. 12, **Hurst** egalează în min. 17 şi englezii preiau conducerea în min. 78 prin **Peters şi apoi luptă** cu ardoare să menţină rezultatul. Cu 2 minute înainte de sfîrşit, **Weber** (R.F.G.) izbuteşte egalarea ! Au loc prelungiri, în care se impun gazdele **(Hurst marchează în min.** 101 şi 119). Deci 4—2 (1—1, 2—2) pentru echipa Angliei.

1970. Cupa Mondială trece Atlanticul, poposind pe tărîmul aztecilor. Sfertul de finală de la Leon, la 14 iunie, le reuneşte chiar pe finalistele ediţiei trecute. Englezii încep tare, deschid scorul în min. 32 prin **Mullory** şi-l majorează în min 50 prin **Peters.** La 2—0, campionii lumii pot spera, desigur, în victorie ! **Nu ?** Ei bine, nu, căci vest-germanii, într-un impresionant efort, egalează **(Beckenbauer min. 69 şi Seeler** (min. 81). În prelungiri, **Gerd Müller** semnează golul victoriei, în min. 109, R.F. Germania cîştigă astfel cu 3—2 (0—1, 2—2).

Şi tot în acel iunie torid, dar, în plus, şi la o altitudine puţin obişnuită, ca aceea a capitalei Mexicului, în semifinale se întîlnesc **Italia şi R.F. Germania** (finalistele de mîine, de la Madrid !). A fost un meci cu totul interzis suferinzilor de inimă !... **Boninsegna** înscrie în min. 7 şi scorul se menţine astfel pînă în minutul... 90, cînd devine egal în urma golului fundaşului vest-german Schnellinger ! Urmează prelungirile. Nebunie nu altceva !... **Gerd Müller** (min. 95) aduce R.F.G. în avantaj, dar **Burgnich** egalează, în min. 100. **Prin Riva** (min. 104) italienii trec la conducerea jocului, dar în min. 111 **Müller** reuşeşte să aducă scorul la 3—3 ! După numai **un minut, Rivera** obţine însă punctul hotărîtor al victoriei „azzurre" !

1982. În cîntata Sevilla, capitală a înfloritei Andaluzii, în noaptea de peruzea, pe stadionul Sanchez Pizjuan, jucătorii francezi şi vest-germani, în semifinalele Mundialului '82, au scris una dintre cele mai frumoase pagini din fascinanta poveste a fotbalului. A fost o luptă sportivă pentru care aproape că nu mai există superlative, o luptă dramatic de frumoasă, în care sportivii, antrenorii şi iubitorii fotbalului au trecut în decurs de 130—135 de minute de la agonie la extaz ; şi invers !...

Reamintim evoluţia scorului : min. 18 **Littbarski** 1—0, min. 27 **Platini** 1—1. Au loc prelungiri : min. 92 **Tresor** 1—2, min. 98 **Giresse** 1—3, min. 102 **Rummenigge** 2—3, min. 108 **Fischer** 3—3. Şi pentru prima oară într-un turneu final al C.M. s-a apelat, pentru departajare, la loviturile de la 11 m. Au început francezii : **Giresse** 4—3, apoi **Kaltz** 4—4 ; **Amoros** 5—4, **Breitner** 5—5 ; **Rocheteau** 6—5, **Stielike** — ratează, deci 6—5, **Six** — ratează şi, în continuare, 6—5, **Littbarski** 6—6 ; **Platini** 7—6, **Rummenigge** 7—7. Turul de penalty s-a terminat nedecis, continuă alţi jucători, **Bossis** — ratează, deci 7—7, **Hrubesch** transformă şi... 7—8 ! Victorie, în ultimă instanţă ! **Păcat că la un asemenea meci a trebuit să existe — neapărat — un învingător şi un învins !**

Şi pentru că totuşi au existat învinşi şi învingători iată două opinii ale celor doi antrenori : **JUPP DERWALL (R.F. Germania) :** „Mai întîi o sinceră felicitare echipei Franţei pentru magnificul fotbal pe care l-a jucat. În ceea ce mă priveşte, evident am toate motivele să fiu mulţumit, mai ales cînd s-a redresat situaţia de la 1—3 !"... **MICHEL HIDALGO (Franţa) :** „Această înfrîngere va rămîne multă vreme în sufletele noastre şi este foarte greu s-o accept, ca atare. Am făcut astăzi un meci mare şi sîntem victima unei incredibile neşanse ! Cuvîntul decepţie este mult prea puţin ca să exprime ce simt eu şi toţi jucătorii. În acelaşi timp însă, un bravo fotbaliştilor vest-germani, care, deşi conduşi cu 3—1, s-au bătut ca să cîştige !"

Redacţia şi administraţia : cod 79773 Bucureşti, str. V. Conta 16, P.I.T.R 1, tel. centrală 11.79.70 şi 11.50.59, secţia coresp. 11.51.09; interurban 437 ; telex 10 350 romsp. Tiparul I. P. „Informaţia" 10363
Pentru străinătate : abonamente prin ILEXIM — departamentul export import presă, P.O. Box 136–137, telex 11 226, Bucureşti, str. 13 Decembrie nr. 3. R. 1, 2, 3, 4